

Infliacija ir investicijos – ką jos turi bendro? Kiekvieną dieną girdime: infliacija sugraužė pensiją, infliacija sugraužė santaupas, infliacija sugraužė Europos Sąjungos paramą... Galima būtų vardinti ir vardinti. Infliacija berods graužia viską, netgi indėlius. Tačiau giliau pamąščius, infliacija negraužia aukso, benzino ar namo.

Kiekvienas mūsų galvoja, kad mums atlyginimą pakėlė dėl to, kad tapome geresni darbuotojai ir dirbame našiau, o infliacija sugraužia visą tą atlyginimo padidėjimą. Kitas gali pulti ir į depresiją – taip sunkiai dirbo, kad taptų geresnis darbuotojas ir gautų didesnę atlyginimą, o iš to jokios naudos – infliacija visą algos prieaugį „suvalgė“, o darbo niekas nesumažino.

Jeigu norite sužinoti, kas yra infliacija, kokios yra infliacijos priežastys, infliacijos rūšys ir, svarbiausia, kaip susiję infliacija ir investicijos, tuomet šis straipsnis skirtas būtent jums.

Gero skaitymo.

Kas yra infliacija?

Infliaciją galima apibrėžti kaip pinigų perkamosios galios sumažėjimą dėl padidėjusios bendrosios prekių ir paslaugų kainos. Į infliacijos lygį įskaičiuojama daugelio prekių ir paslaugų kainų vertės pokytis. Kitaip tariant, infliacija yra pinigų nuvertėjimas.

Visos vartojimo prekės ir paslaugos, pagal kurių kainos pokyčius yra apskaičiuojama infliacija, vadinamos vartojimo prekių ir paslaugų kainų indeksu. Į Lietuvos vartojimo prekių ir paslaugų indeksą įeina daugiau nei 800 vartojimo prekių ir paslaugų, pradedant maisto produktais, alkoholiniais gėrimais, drabužiais ir baigiant transportu, komunaliniais mokesčiais, švietimu ir poilsio paslaugomis. Taigi iš esmės infliacija paliečia visas prekes ir paslaugas, kurias galima nusipirkti. Svarbu pažymėti, kad skirtingų prekių ir paslaugų reikšmė infliacijos rodikliams skiriasi. Pavyzdžiui, maisto prekės ir nealkoholiniai gėrimai Lietuvoje sudaro 25 proc. prekių ir paslaugų kainų indekso, kai tuo tarpu švietimas – šiek tiek daugiau nei 1 proc. Taigi bendrasis kainų lygis vaizdžiai tariant reiškia tai, kad „padidėjus duonos ir kefyro kainai, o batams ir degtinei atpigus, infliacija liks nepakitusi“.

Dažniausiai skelbiama metinė infliacija – tai yra kiek vartojimo prekės ir paslaugos pabrango per metus, Pavyzdžiui, nuo 2008 m. balandžio iki 2009 m. balandžio, nuo 2008 m. gegužės iki 2009 m. gegužės ir pan.

Metinė infliacija daug geriau atspindi bendras tendencijas. Tačiau kartais skelbiama, kiek kainos ir paslaugos pabrango per mėnesį.

Infliacija ir atlyginimas

Taigi kaip ta infliacija paliečia kiekvieną iš mūsų, kaip susiję infliacija ir atlyginimas? Tarkime, jūsų atlyginimas jau metus nesikeitė ir yra 500 eurų. Metinė infliacija yra 5 proc. Tokiu atveju realiai jūsų perkamoji galia per metus sumažėjo 5 proc. (kadangi viskas pabrango 5 proc.). Kitaip tariant, jūs šiandien sumokate 500 eur. už prekes, kurios prieš metus Jums kainavo apie 475 eur. Taigi, jūs priversti gyventi taupiau, nes viskas pabrango. Norėdami gyventi ne blogiau nei prieš metus Jūs turėtumėte uždirbti bent jau 50 eurų daugiau ($500 \text{ eur.} \times 5\text{proc.} = 25 \text{ eur.}$). Taigi kuo didesnė infliacija, tuo mažiau prekių jūs galite nusipirkti už tą pačią pinigų sumą.

Žiniasklaida daugiausiai dėmesio skiria vartojimo prekių ir paslaugų kainų kitimui, kuri atspindi vartotojų kainų indeksas. Šis rodiklis yra aktualiausias plačiai visuomenei, tačiau tai ne vienintelis rodiklis atspindintis infliaciją. Nacionalinės statistikos agentūros gali sekti atskirų pramonės šakų (statybos, gamintojų, žemės ūkio ir pan.) infliaciją. Šie rodikliai investuotojams gali būti svarbūs renkantis pramonės sektorių investicijoms. Gamintojų kainų indeksą galima prilyginti didmeninės prekybos kainų indeksui, nes jis parodo, kaip keičiasi gamintojų parduodamos produkcijos kaina. Gamintojai pirmieji pajaučia gamybos kaštus ir atitinkamai kelia produkcijos kainą, todėl žvelgiant į gamintojų kainų indeksą galima nesunkiai numatyti vartotojų kainos indekso pokyčius.

Infliacijos rūšys

Yra keturios infliacijos rūšys – normali infliacija, hiperinfliacija, stagfliacija ir defliacija. Paprastai laikoma, kad esant stabiliam ekonomikos augimui infliacija siekia 2-3 proc. per

metus. Tokio infliacijos etalono siekia išsivysčiusios valstybės. Tuo tarpu stipriai besivystančių valstybių infliacijos lygis dažnai būna keliskart didesnis. Pavyzdžiui, tokioje valstybėje kaip Lietuva 5-6 proc. siekianti infliacija yra normalu. Kita vertus, kainos ne visada didėja, bet ir mažėja. Kainos gali augti ekonomikos pakilimo metu taip pat kaip ir nuosmukiu, todėl infliacija gali būti apibūdinama tokiais terminais kaip stagfliacija, hiperinfliacija ir defliacija.

- **Hiperinfliacija** - tai ypač aukšta infliacija, kai prekių ir paslaugų kainos kyla kasdien. Per metus kainos padvigubėja arba pabrandsta keliasdešimt kartų. Hiperinfliacija veda prie valstybės monetarinės politikos ir visos ekonomikos suirutės. Hiperinfliacijos metu valstybė faktiškai praranda kainų kontrolę. Hiperinfliaciją dažniausiai sąlygoja radikalūs politiniai ir ekonomikos pokyčiai (karai ir krizės). Hiperinfliacija skirtingose valstybėse traktuojama skirtingai. Pavyzdžiui, išsivysčiusiose vakarų valstybėse 6-8 proc. siekianti infliacija jau gali būti pavojingas hiperinfliacijos signalas. Tuo tarpu besivystančiose valstybėse iki 10 proc. infliaciją dar galima kontroliuoti. 15-20 proc. siekianti infliacija Lietuvoje jau būtų rimtas pavojaus signalas.
- **Stagfliacija** - tai didelė infliacija ekonomikos nuosmukio ir didelės bedarbystės metu. Iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad ekonomikos nuosmukio metu infliacija gali tik mažėti, tačiau retais atvejais kainos gali ir sparčiai kilti dėl išorinių priežasčių, pavyzdžiui, ekonomikos nuosmukio metu Lietuvoje padidėtų bedarbystė, o infliacija ir toliau didėtų, jeigu kiltų importuojamų dujų ar naftos kainos. Tokiu atveju Lietuva susidurtų su stagfliacija - darbo jėga pigtų, tačiau prekių ir paslaugų kainos kiltų dėl išorinių veiksnių.
- **Defliacija** - tai bendros prekių ir paslaugų kainų mažėjimas. Kitaip tariant, defliacija - tai neigiama infliacija. Defliacija pasitaiko sąlyginai retai, o jos poveikis ekonomikai yra neigiamas. Defliacijos metu žmonės gali už tą pačią pinigų sumą nusipirkti daugiau prekių ir paslaugų. Taigi daug grynųjų sukaupe žmonės gali pasipelnyti iš defliacijos. Turto savininkai atsiduria priešingoje situacijoje, nes jų turto vertė sumažėja. Taip pat defliacija yra nenaudinga skolininkams, nes jiems sunkiau gražinti skolą.

----- Taip pat skaitykite -----

Kontraktai dėl kainų skirtumo (CFD) ir FOREX - kokie realūs šansai uždirbti?

[DEGIRO: ETF fondai NEMOKAMAI \(jokių paslėptų mokesčių\)](#)

[Investicinių fondų rinkodara - nutylėta tiesa \(TESINYS\)](#)

Infliacijos priežastys

Infliaciją gali sukelti daugelis priežasčių, todėl akademinėje visuomenėje nėra vieningos nuomonės, kas sukelia infliaciją. Kalbinant apie infliacijos priežastis visų pirma turime galvoti, kas lemia kainų pokyčius. Yra dvi pagrindinės priežastys. Pirmąją – infliaciją lemia paklausos padidėjimas. Kai žmonės turi daug pinigų, jie pradeda graibstyti prekes, kadangi prekių yra mažiau negu norinčiųjų jas įsigyti, verslininkai didina prekių ir paslaugų kainas, taip išlygindami pasiūlą su paklausa.

Kita teorija teigia, kad kainos kinta priklausomai nuo prekių ir paslaugų savikainos. Kai verslininkų prekių ir paslaugų kaina padidėja, jie šiuos kaštus bando perkelti ant vartotojų pečių, taip išlaikydamos įmonės pelningumą. Kylant ekonomikai kompanijų pelnas didėja, auga atlyginimai, žmonės ir įmonės pradeda labiau išlaidauti, todėl verslininkams atsiranda galimybė kelti produkcijos kainas. Taigi iš esmės infliacija ir ekonomikos augimas yra glaudžiai susiję. Dėl šių priežasčių yra glaudus ryšys tarp BVP ir infliacijos. Paprastai, kuo didesnis BVP, tuo aukštesnė ir infliacija,

todėl naudojamas realusis BVP, nustatyti tikrajam ekonomikos augimui.

Inflacijai didelę įtaką daro žaliavos. Visa produkcija gaminama naudojant vienas ar kitas žaliavas: degalus, dujas, metalą, auksą, anglį, maisto produktus. Brangstant žaliavoms išauga gamybos kaštai, todėl galutinis produktas ar paslauga kainuoja daugiau, kartu auga ir infliacija.

Prekių ir paslaugų savikaina gali didėti dėl įvairių kitų priežasčių: mokesčių, algų didėjimo, importuojamų prekių, nacionalinės valiutos nuvertėjimo, kuris sąlygojo importuojamų prekių brangimą, bei centrinių bankų reguliuojamos palūkanų normos.

Infliacija ir palūkanų norma

Infliacija ir palūkanų norma yra glaudžiai susiję. Centrinis bankas, mažindamas bazinę palūkanų normą, skatina skolinimąsi, vartojimą ir ekonomikos augimą, todėl kartu auga ir infliacija. Centrinis bankas, priimdamas sprendimą dėl bazinių palūkanų normos mažinimo ir didinimo, didelį dėmesį kreipia į infliaciją. Pavyzdžiui, Europos centrinio banko pagrindinis uždavinys yra infliacijos išlaikymas ties 2 proc. Inflicijai viršijus 2 proc. ECB didina palūkanų normą, inflicijai nukritus žemiau 2 proc. tikėtina, kad bazinės palūkanų normos bus sumažintos. JAV FED uždavinys yra ne tik infliacijos kontrolė, bet ir ekonomikos augimas, todėl infliacijos kontrolė JAV tėra vienas iš centrinio banko uždavinių. Infliacija yra vienas svarbiausių bazinės palūkanų normos didinimo arba mažinimo indikatorių.

Jeigu palūkanų normos mažos – visiems yra pigu skolintis – tiek žmonėms, tiek verslui. Žmonės skolinasi tam, kad pirktų prekes ir paslaugas. Verslas visa tai parduoda, uždirba pelną, kelia darbuotojų atlyginimus. Ekonomika įgauna pagreitį. Sumažėjus palūkanoms, atsiranda daugiau pinigų, išauga paklausa. Kadangi verslas nespėja gaminti tiek prekių, kiek žmonės nori nupirkti, jis tiesiog kelia kainas, kartu didėja ir infliacija. Taigi kuo palūkanų normos mažesnės, tuo infliacija didesnė. Galima padaryti ir kitą išvadą, kuo daugiau pinigų visi turi, tuo jų vertė mažesnė.

Pakėlus palūkanų normas, už paskolas reikia mokėti daugiau, todėl vyksta atvirkštiniai procesai – skolintis tampa brangu, nes reikia mokėti dideles palūkanas, mažėja vartojimas, atlyginimai ir žmonių perkamoji galia, todėl ir verslo pelningumas. Verslininkai nebeturi galimybių kelti kainas. Ekonomika atvėsta, o infliacija mažėja. Taigi palūkanų normoms didėjant, infliacija mažėja, o pinigai brangsta.

Panašų efektą kaip ir palūkanų normų reguliavimas vyriausybės gali pasiekti ir

sumažindamos arba padidindamos komercinių bankų privalomų atsargų kiekį. Sumažinus privalomų atsargų kiekį, atlaisvinamos bankuose laikomos milijoninės sumos, todėl bankai skolina pinigus už mažesnes palūkanas, o tai skatina infliacijos augimą. Pakėlus privalomų atsargų kiekį vyksta atvirkštiniai procesai ir infliacija mažėja.

Infliacijos trūkumai

Negalima sakyti, kad infliacija yra blogai ar gerai. Infliacija kaip ir visi ekonominiai reiškiniai turi savo privalumus ir trūkumus. Ar infliacija jums yra palanki priklauso nuo jūsų asmeninės finansinės situacijos bei infliacijos lygio. Jei infliacijos lygis yra normalus, vyriausybės ją gali kontroliuoti. Visos problemos atsiranda, kai infliacija pasiekia aukštą lygį ir vyriausybė su ja nebesugeba susidoroti. Pagrindiniai infliacijos trūkumai:

- Nuvertėja indėliai. Kai infliacija yra aukštesnė už indėlio palūkanas tai realus indėlių pajamingumas yra neigiamas, todėl jūsų perkamoji galia mažėja.
- Nuvertėja santaupos. Esant didelei infliacijai žmonės arba investuoja, arba stengiasi kuo greičiau pinigus išleisti, kol jie dar labiau nenuvertėjo. Pinigų skubotas išleidimas viena vertus dar labiau skatina infliaciją, kita vertus, mažina taupymą. Sumažėjus taupymui, padedama mažiau indėlių į banką, o tai savo ruožtu dar labiau brangina paskolas ir mažina pinigų kiekį rinkoje. Taigi gaunasi uždaras ratas.
- Kita vertus, nežinomybė gali skatinti ir perdėtą taupymą. Žmonės nežino, kokia ateitis jų laukia, todėl gali sumažinti išlaidas ir pradėti taupyti „juodai dienai“. Kad santaupos nenuvertėtų, jie taupo užsienio valiuta. Kadangi sumažėja vartojimas, sulėtėja ir ekonomikos augimas.
- Nukenčia skolintojai, kadangi atgavę skolą galės už tuos pačius pinigus įsigyti daug mažiau nei galėjo skolindami.
- Gyvenančių iš pastovių pajamų (pvz. pensininkų) perkamoji galia sumažėja, kadangi pinigų kiekis lieka toks pats, o prekės pabrangsta. Tokiu būdu šių žmonių gyvenimo lygis blogėja.
- Jeigu infliacijos lygis vienoje valstybėje (pvz. Lietuvoje) yra didesnis nei kitoje (pvz. Lenkijoje), tai sumažėja eksportuojamų prekių konkurencingumas (eksportuojamos brangesnės prekės).
- Hiperinfliacija gali sukelti visos ekonomikos griūtį. Hiperinfliacijos metu žmonės atsisako nacionalinės valiutos, kadangi ji kasdieną vis labiau nuvertėja. Tokiu atveju prasideda prekyba patikima užsienio valiuta (pvz. doleriais, eurai). Tokiu

atveju valstybė netenka galimybės vykdyti savo pinigų politikos (dar vadinama monetarine politika).

Infliacijos privalumai

Kontroliuojama, stabili infliacija daro teigiamą poveikį žmonių lūkesčiams ir ekonomikai. Esant stabiliai inflacijai žmonės gali realiai įvertinti savo perkamąją galią, planuoti savo išlaidas ir pajamas. Tai skatina žmones taupyti ir investuoti, o tai sąlygoja ekonomikos augimą. Kontroliuojama infliacija skatina ekonomikos augimą.

Stabili infliacija palaiko valiutos kursą kitų valiutų atžvilgiu, todėl valstybė gali tiesiog „spausdinti“ pinigus ir didinti savo išlaidas. Didėjant valstybės išlaidoms kyla ir pati ekonomika.

Išaugus inflacijai, pasiskolinusieji fiksuota palūkanų norma atsiduria geresnėje padėtyje, nes reikia grąžinti tą pačią pinigų sumą, tačiau jų perkamoji galia bus daug mažesnė. Taigi skolą „atidirbti“ bus daug lengviau.

Aukštos inflacijos atveju, gali nuvertėti nacionalinė valiuta. Nuvertėjus nacionalinei valiutai padidėja ūkio konkurencingumas, kadangi eksportuojamos prekės dėl valiutos kainos skirtumo tampa pigesnės.

Infliacija ir investicijos

Infliacija ir investicijos yra susiję, kadangi infliacija sugraužia dalį investicinio pelno – dėl inflacijos investicijos nuvertėja. Dėl šios priežasties investuotojai turi skaičiuoti realią investicinę grąžą – t.y. kiek investicijų vertė išaugo ne dėl kainų padidėjimo. Pavyzdžiui, Jono indėlis banke duoda 4 proc. metines palūkanas, o inflacija siekia 6 proc. Jono reali investicijų grąža yra -2

proc. T.y. Jono kapitalo perkamoji galia dėl infliacijos sumažėjo 2 proc. Atlikus tokius skaičiavimus, vargu ar ką prikaltintum investuoti tokiomis sąlygomis.

Infliacijos įtaka akcijoms

Siekiant apsisaugoti nuo infliacijos ilguoju laikotarpiu, visų pirma reikia galvoti apie akcijas. Akcija yra labiausiai atspari infliacijai priemone.

Galvojant apie akcijas pirma turite galvoti apie kompanijas. Kaip infliacija paveiks kompaniją ir jos pelną. Paprastai kontroliuojama, nedidelė infliacija nedaro jokios įtakos kompanijos pelnui dėl paprastos priežasties – visą infliacijos našta kompanija perkelia ant vartotojų pečių. Kitaip tariant, kompanijos savo paslaugas arba produktus pardavinėja brangiau. Kompanijos pelnas padidėja tiek, kiek padidėja ir infliacija, todėl akcijos pabrangsta.

Kompanijos infliacijos našta ant vartotojų pečių gali perkelti iki tam tikro lygio. Kai infliacija didelė, kompanijos dalį infliacijos naštos perkelia ant vartotojų pečių, likusi infliacijos dalis mažina realų kompanijos pelną. Mažėja kompanijos pelno marža. Aukštos infliacijos akivaizdoje, kompanijos pelnas mažėja, ko pasakoje mažėja ir kompanijos vertė – t.y. akcijų kaina. Tačiau taip yra tik trumpuoju laikotarpiu. Ilguoju laikotarpiu, infliacijos lygiui šiek tiek sumažėjus, kompanijų pelningumas atsistato. Aukštos infliacijos spaudimą geriausiai atlaiko monopolį turinčios kompanijos, kadangi vartotojai yra priversti rinktis pabrangusią prekę, taip pat neblogai sekasi pirmo būtinumo produkciją gaminančioms/perdirbančioms kompanijoms. Šių kompanijų prekybos apimtys nemažėja, net ir kainai augant.

Hiperinfliacija sąlygoja visos ekonomikos suirutę. Tokiomis sąlygomis kompanijų rezultatai ir likimas priklauso nuo daugelio faktorių. Hiperinfliacijos atveju reikia nagrinėti ne tik infliacijos, bet ir įvairius kitus indikatorius, darančius įtaką kompanijos veiklai.

Siekdami įvertinti kompanijų atsparumą infliacijai, atsižvelkite ir į kompanijų turimus išsipareigojimus bei grynujų pinigų kiekį. Dideles grynujų pinigų sumas turinčių kompanijų perkamoji galia mažėja, todėl mažėja ir pačios kompanijos vertė. Kita vertus, jeigu aukštos infliacijos metu kompanija yra fiksavusi skolos palūkanų normą, kompanijos reali skola mažėja.

Infliacija iškraipo realų kompanijos poveikslą. Esant aukštai infliacijai, sunku nustatyti ar kompanija dirba pelningai dėl infliacijos efekto, ar viską lemia kokybiniai

kompanijos pokyčiai. Aukštos infliacijos atveju gali atrodyti, kad kompanija sparčiai plečiasi, nors iš esmės jos augimas yra susijęs su infliacija. Viena to priežasčių yra kompanijų turto perkainojimas (kompanijos buhalterinė vertė). Esant aukštai infliacijai, kompanijos turtas perkainojamas ir įvertinamas brangiau, buhalterijoje tai fiksuojama kaip pelnas. Realiai šis pelnas yra „popierinis“ ir dėl jo kompanija nepradėjo dirbti geriau, todėl jos akcijų vertė turėtų nepakisti. Realybėje, trumpuoju laikotarpiu dažniausiai didėja, tačiau vėliau nepatyrusiems investuotojams tenka gailėtis dėl ne iki galo pasvertos infliacijos poveikio kompanijos vertei.

Aukštos infliacijos paradoksas yra tas, kad paskolos palūkanos yra gali būti mažesnės nei infliacijos lygis. Tokiu atveju paėmus paskolą ir nusipirkus įmonių, susijusių su vartojimo prekėmis, akcijas, galite tikėtis, kad akcijų vertė pakils daugiau nei sumokėsite palūkanų. Tačiau taikydami šį investavimo metodą turite būti labai atsargūs. Aukšta infliacija signalizuoja ekonomikos perkaitimą, todėl niekada negalite būti tikri, kad akcijos nenuvertės.

Infliacijos įtaka obligacijoms ir indėliams

Infliacija didžiausią poveikį daro fiksuoto pajamingumo vertybiniais popieriais. Investuojantys į obligacijas visų pirma turi vertinti realiąją investicijų grąžą. Pvz., jeigu jūs nusipirkote obligacijų už 1000 Lt., kurių pajamingumas siekia 10 proc. per metus, tai po metų Jūs turėsite 1100 Lt., tačiau jeigu infliacija yra 5 proc. tai reali investicijų grąža bus tik 5 proc. taigi realiai po metų Jūsų perkamoji galia padidės tik 50 Lt. Dėl šios priežasties augant infliacijai obligacijos pinga - didėja jų pajamingumas. Dėl šios priežasties, kylant infliacijai, obligacijos pinga iki tokio lygio, kol jų pajamingumas vėl patraukia investuotojų dėmesį.

Esant 8-10 proc. infliacijai jūs turite rimtai susimąstyti, ar verta padėti indėlį banke, ar pirkti obligacijas, kurių pajamingumas yra 5 proc. Realiai tokiu atveju Jūsų perkamoji galia mažės 3-5 proc. per metus. Ši situacija yra gan dažna, kadangi ekonomikos pakilimo laikotarpiu pinigų rinkoje yra daug, visi skolinasi pigiai, todėl indėlių palūkanos ir obligacijų pajamingumas yra mažas.

Paprastai už indėlius gaunamos palūkanos būna dvigubai mažesnės nei infliacija. Pavyzdžiui, jeigu infliacija siekia 8 proc., tai už indėlį bankai greičiausiai jums siūlys 4 proc. palūkanas. Iš esmės kaupdami santaupas banke jūs skurstate, tačiau trumpuoju laikotarpiu indėlis irgi gali būti geras sprendimas. Kartais finansinė situacija rinkose tokia neapibrėžta, jog geriausias trumpalaikis sprendimas yra tiesiog „pralaukti“ tokį

periodą. Tokiu atveju tikslingiau gauti kelis procentus iš banko, nei laikyti grynuosius „kojinėje“.

Infliacijos poveikis alternatyvioms investicijoms, nekilnojamam turtui ir žaliavoms

Alternatyvios investicijos, nekilnojamasis turtas ir žaliavos yra investiciniai instrumentai, turintys tą pačią savybę – tai yra materialus turtas. Materialus turtas yra prekė, todėl jų neveikia pinigų nuvertėjimas. Kiek pinigai nuvertėja, tiek prekės kaina padidėja. Nekilnojamasis turtas ir žaliavos netgi gali būti viena svarbiausių infliacijos priežasčių. Pavyzdžiui nekilnojamo turto, dujų ir kuro vertės pokyčiai yra įtraukiami į infliacijos prekių ir paslaugų indeksą, todėl šios prekės tiesiogiai įtakoja infliacijos lygį.

Energetiniai išteklių (kuras, dujos, uranas) naudojami gaminant produkciją ir įtakoja prekių ir paslaugų savikainą, todėl brangstant žaliavoms, brangsta visos prekės ir kyla infliacija. Žaliavos yra tinkamas instrumentas, siekiant apsaugoti nuo infliacijos ar netgi hiperinfliacijos, tačiau investuojant ilgam, akcijų grąža bus didesnė.

Infliacija ir investicijos: pabaigai

Investuotojo pirmasis uždavinys yra išsaugoti sukauptą kapitalą ir tik antras – jį padidinti, todėl inflacijai kiekvienas investuotojas turi skirti deramą dėmesį. Siekite, kad investicinė grąža visuomet būtų aukštesnė nei inflacija. T.y. siekite ne butaforinio pelno, bet skaičiuokite realią investicinę grąžą. Prieš darydami investicinius sprendimus įvertinkite inflacijos daromą įtaką. Atminkite:

- Infliacija ir investicijos yra susiję – inflacija suryja dalį investicinio pelno.
- Infliacija parodo bendrą prekių ir paslaugų kainų pokytį.
- Yra keturios inflacijos rūšys – normali inflacija, hiperinflacija, stagflacija ir defliacija.
- Defliacija – tai bendras prekių ir paslaugų kainų mažėjimas.
- Inflacijos didėjimas sąlygoja pinigų perkamosios galios sumažėjimą.
- Pagrindinės inflacijos priežastys yra paklausos ir prekių savikainos padidėjimas.
- Stabilus ekonomikos augimas užtikrinamas esant 2-3 proc. inflacijos lygiui.
- Investuodami vertinkite realią investicijų grąžą.
- Mažėjant palūkanų normoms inflacija ir akcijų vertė auga, o obligacijų vertė mažėja.
- Didėjant palūkanų normoms inflacija ir akcijų vertė mažėja, o obligacijų vertė

didėja.

- Stabili kontroliuojama infliacija skatina ekonomikos augimą.
- Aukštas infliacijos lygis ir hiperinfliacija daro neigiamą įtaką sklandžiai ekonomikos raidai.
- Akcijos, nekilnojamas turtas ir žaliavos yra gera apsauga nuo infliacijos
- Nuo infliacijos priklauso realus obligacijų ir indėlių pajamingumas.

4 pamoka: [Akcijų birža pradedantiems: nuo ko pradėti?](#)

Nelik abejingas: įvertink straipsnį - pasidalink su draugais...

Infliacija ir investicijos

39 balsai/ Vid.4.9